

J.N. Darby

De Here is mijn licht en mijn heil

Gedachten over Psalm 27

Deze psalm toont ons een hart dat op de Here vertrouwt, maar dat beproefd wordt door uiterlijke bewijzen van het kwaad. En wat is meer in staat ons schrik aan te jagen dan angst voor de omstandigheden? De gevoelens van het hart als men aan de vijanden denkt en het geloofsvertrouwen als men op God ziet, gaan met elkaar samen in deze psalm. Zulke oefeningen zijn nuttig, maar op het eerste gezicht zijn ze ook wel vreemd. Want vertrouwen op God betekent *niet* dat je onverschillig of ongevoelig voor de omstandigheden wordt. Het zijn reële oefeningen van het hart met God. Hierdoor kunnen zelfs die ervaringen samengaan met vertrouwen en moed tegenover vijandige werktuigen van het kwaad. Menselijk gesproken zou men vrees verwachten tegenover de vijand, en vertrouwen als men voor God staat. Maar als de genade het hart oefent tegenover God, geeft dat moed tegenover de vijand.

De macht van het kwaad is echt en reëel. Een goed onderwezen hart voelt het gevaar ervan op een min of meer geestelijke wijze aan. Als hij dit gevaar met God tegemoet treedt, dan heeft hij vrede wat betreft het vervolg van de strijd. Zo heeft Christus in de oefeningen van Zijn ziel voor God druppels bloed gezweet, terwijl Hij volmaakt kalm was tegenover Zijn vijanden. Alleen maar het noemen van Zijn naam deed de vijanden terugdeinzen en ter aarde vallen. Dat is leerzaam met betrekking tot de conflicten en moeiten van het christelijk leven. Als het hart geoefend is voor God en met God ten opzichte van de macht van het kwaad, dan zijn wij ons ervan bewust dat het kwaad – wat het ook mag zijn – geen macht heeft over ons. Zo'n hart is volkomen geoefend. Christus zei: *"(...) dit is uw uur en*

de macht van de duisternis" (Luc. 22:53). Maar Hij maakte alles door in gemeenschap met God, en wat Hemzelf betrof nam Hij de beker aan uit de hand van Vader en niet uit de hand van de tegenstander die, wat Christus betrof, deze macht niet had.

Psalm 27 laat ons dezelfde dingen zien, door God gewerkt in gelovige harten. De Here is door het geloof het licht van de gelovige. Hij verlicht alles wat hem omringt. Hoewel de duisternis en haar macht aanwezig is, is de macht van de duisternis krachteloos voor zo iemand. Duisternis heerst over de vijanden, maar in het hart van de gelovige is het licht en hij wandelt in het licht. Dat is een grote troost! Maar de Heer is niet alleen ons *licht*, Hij is meer dan dat. Hij is ook ons *heil*, onze *verlossing*. Voor Christus kon God dat pas zijn, toen Hij de beker gedronken had. Maar de verlostte gelovige kent Hem als de Bevrijder te midden van de beproeving. Dezelfde openbaring van de Here als ons licht, geeft degenen die in het licht zijn de zekerheid verlost te zullen worden. Niet dat wij daardoor noodzakelijk de redding al *zien*, want het middel daartoe kan verborgen zijn, maar wij zijn er *zeker* van. Omdat de Here daar is, in het licht, zal Hij ons Zijn heil schenken. Voor ons is God de *Vader*. En als het om Gods regering gaat, is er blijkbaar toch niets te vrezen.

Dat is wat in de eerste verzen wordt gezegd. De psalmdichter is zonder vrees, of hij nu denkt aan de boosdoeners – tegenstanders en vijanden die gewetenloos op hem afstormden –, of aan de strijd die zich tegen hem verhief, een verschrikkelijk toneel waarin de wil van de mens vrij spel had. Als de Heer aanwezig is, zal *Hij* in alle dingen voorzien.

Laten we echter niet vergeten dat er nog een ander uitgangspunt nodig is, een belangrijke zielstoestand die verband houdt met dit vertrouwen. En het is ook de basis ervan: namelijk een eenvoudig oog te hebben, slechts één ding te vragen, op de Here te zien, en één ding te zoeken. Dat ene doel is met Hem te zijn, in Zijn tegenwoordigheid te verkeren. Daar kan men Hem aanbidden en Zijn heerlijke tegenwoordigheid aanschouwen, Zijn wil en gedachten leren kennen. Maar dat is aan de andere kant verbonden met vertrouwen in Zijn *goedheid*.

Zo iemand weet dat hij zichzelf niet kan beschermen, maar dat de Heer hem in de boze dag zal verbergen in Zijn hut en in Zijn tent. Wie zou hem daar kunnen schaden of bang kunnen maken? Wat een liefde genieten wij in Gods tegenwoordigheid! Wat een belangstelling heeft Hij voor de voorwerpen van Zijn liefde! Iemand die bij Hem woont, is daar volkomen veilig. Het gaat hier niet om een zichtbare verlossing, maar om de geborgenheid van Zijn woning. Het is wonderlijk te zien hoe de Heer werkt, als het kwaad zich in al zijn kracht

manifesteert en als er schijnbaar geen enkele hulp is. Men hoeft die ook niet te zoeken. Men kan rustig en stil op God vertrouwen en in Hem alle zekerheid vinden. Vers 6 beschrijft iemand die rekt op de volledige verlossing en zijn uiteindelijke lofprijzing in Gods tent. Dat is niet de verborgen tent, de schuilplaats, maar de heerlijke plaats van openbare lofprijzing.

In de volgende verzen lezen wij over de oefeningen van iemand in Gods tegenwoordigheid, terwijl hij op Hem wacht om hulp. De Here had gezegd: *'Zoek Mijn aangezicht'*. En de gelovige zegt: *'Ik zoek Uw aangezicht, Here'*. Hij erkent de mogelijkheid van Gods toorn. Hij vraagt Hem deze af te wenden en rekt op Zijn genade. Dat is een belangrijke les, want men zou verwachten dat de gelovige alleen op God zou vertrouwen als Hij niets tegen ons heeft. Maar zo is het niet. Het hart kan erkennen dat het toorn zou kunnen verwachten, en desondanks bouwen op Gods genade. Het heeft God tot zijn hulp en verwacht niet door een Heiland-God verlaten te zullen worden. Dit vertrouwen is volledig, en groter dan het vertrouwen op de nauwste familiebanden. Dat is inderdaad het vertrouwen van iemand die de Here kent.

Zo iemand wil alleen met God te maken hebben, en hij vraagt God om hem de weg te wijzen en hem te leiden op een effen pad (vs. 11). Want hij weet dat zijn vijanden loeren op het ogenblik dat hij van de weg zou afwijken. De druk van de vijanden was groot, maar dat zal steeds zo zijn voor de gelovigen. Er is kwade opzet, vals getuigenis en wreedheid bij de vijanden. Maar de goedheid van de Here, met uitsluiting van menselijke hulpmiddelen, de goedheid van de Here in Zijn regering – dat is de hulpbron van het hart. En het resultaat hiervan is de aansporing: *'Wacht op de Here, wees sterk, uw hart zij onversaagd; ja wacht op de Here'* (vs. 14).

Dat is het geheim van onze kracht in tijden van tegenspoed. Dan is er niets te vrezen. Als gelovigen kunnen wij de liefde van God de Vader leren kennen als Zijn kinderen, en de zorgen van Christus als de Goede Herder. Maar het beginsel van het op de Here vertrouwen is hetzelfde. Het is merkwaardig dat elke gedachte aan een andere hulpbron of een andere hulp, dan die van God Zelf, in deze psalm niet voorkomt. Dat is ware vroomheid en oprechtheid, want Hij kan alleen handelen door de oprechtheid van het hart dat niet steunt op iets *buiten* Hem. Te midden van de listen van de tegenstander heeft de gelovige geen andere hulp, geen kracht, geen wijsheid, geen menselijke plannen, niets dan het zoeken van het aangezicht van de Here. Bij Hem is alles helder, en zo is er wat het hart betreft waarheid en oprechtheid.

Wat de vijanden betreft, is het voortaan de Here alleen! Dat is het geheim van onze veiligheid en kalmte in de beproeving. Als Zijn genade er is, kunnen wij altijd rekenen op Hem. Als wij zijn afgedwaald, laten wij het dan aan Hem belijden. Dat is een echte oefening van de gelovige in Zijn tegenwoordigheid. In onze verhouding tot Hem gaat het om de waarheid. Maar de genade en het verborgene van Zijn tent, en de verlossing die daaruit voortvloeit, vormen een heerlijke schuilplaats voor de gelovige.

Oude Sporen 2015

